

邢慧如 岑容林 编

ภาษาไทย

泰 语

第二册

外语教学与研究出版社

图书在版编目(CIP)数据

泰语. 第2册 / 刑慧如, 岑容林编. — 北京: 外语教学与研究出版社, 1992.12 (2009.6 重印)

ISBN 978-7-5600-0679-6

I. 泰… II. ①刑… ②岑… III. 泰语—教材 IV. H412

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2009) 第 101490 号

你有你“优”——点击你的外语学习方案

www.2u4u.com.cn

阅读、视听、测试、交流
购书享积分, 积分换好书

出 版 人: 于春迟

出版发行: 外语教学与研究出版社

社 址: 北京市西三环北路 19 号 (100089)

网 址: <http://www.fltrp.com>

印 刷: 北京外国语大学印刷厂

开 本: 850×1168 1/32

印 张: 9.75

版 次: 1992 年 12 月第 1 版 2009 年 6 月第 11 次印刷

书 号: ISBN 978-7-5600-0679-6

定 价: 40.00 元

* * *

如有印刷、装订质量问题出版社负责调换

制售盗版必究 举报查实奖励

版权保护办公室举报电话: (010)88817519

物料号: 106790101

前 言

《泰语》第二册共有课文20篇，每课包括的内容有：课文、词汇表、课文注释和练习。教授泰语词汇1100左右。所选课文形式多样，题材广泛，内容丰富；既有日常生活的内容，也有介绍泰国历史、文化、宗教、经济等方面的文章，以培养学生的口语表达能力和开阔他们的视野。

课文注释着重介绍基本语法和常用句型，对常用词汇附以例句和用法说明。注释对课文中某些修辞手段和泰国的风土人情也有一些说明。对一词多义的法在归纳时也提出一些启发性的问题，让学生思考，并注意规律性的东西，以培养独立分析的能力。

练习部分，除强调语音、语调、拼写的训练外，还有问答、复述、造句、翻译等，以加深学生对课文内容的理解，不断提高外语表达能力。此外，根据目前外语考试标准化试题的要求，我们还适当增加多种类型的选择填空及阅读理解等方面的测试题目。

本书在最后附有按字母顺序排列的总词汇表。

本书在编写过程中得到我院泰语教研室其他教师，特别是泰国清迈师范学院来华任教的葛猜·沙立格布(โกชัยกรวิทยุ)和格攀·纳卜葩(เกศพนันท์นุกุลปนา)两位专家的大力协助，在此，我们谨向他们表示衷心的感谢。

编者

一九九二年十月

สารบาณ

บทที่ 1	การทักทาย.....	1
บทที่ 2	การกล่าวขอบคุณ ขอโทษ.....	10
บทที่ 3	คุณปรีชา.....	20
บทที่ 4	สอยกระทรง.....	31
บทที่ 5	มานีกุพระจันทร์.....	44
บทที่ 6	ครูไพลิน.....	51
บทที่ 7	เที่ยวเชียงใหม่.....	63
บทที่ 8	สนามบิน.....	72
บทที่ 9	นั่งรถ.....	84
บทที่ 10	อาจารย์ทวี.....	97
บทที่ 11	พิทำการไปรษณีย์.....	116
บทที่ 12	เรื่องห่มกับโม่ง.....	127
บทที่ 13	กระต่ายกับเต่า.....	147
บทที่ 14	โลกของเรา.....	158
บทที่ 15	ประเทศไทย.....	169
บทที่ 16	เป๋ยจิง(ปักกิ่ง).....	180
	กรุงเทพมหานคร.....	188
บทที่ 17	เรื่องโรงพยาบาล.....	201

บทที่ 18	วิชาความรู้.....	219
	โรงเรียนและมหาวิทยาลัยของไทย.....	225
บทที่ 19	ชีวิตใหม่ในมหาวิทยาลัย.....	238
	มหาวิทยาลัย...และแม่.....	244
บทที่ 20	สโนว์ไวท์กับคนแคระทั้งเจ็ด.....	255
	ประมวลศัพท์.....	271

บทที่ 1 การตกทาย

เดิมนั้นคนไทยตกทายกันด้วยการป้อนและถามว่า "ไปไหนมา" แล้วจึงจะคุยกันเรื่องอื่น การตกทายเช่นนี้ยังทำกันอยู่ในเขตชนบทและ ในหมู่คนสนิทที่คุ้นเคยกัน

ต่อมาในหมู่คนมีการศึกษาเริ่มใช้คำว่า "สวัสดิ์" ซึ่งแปลว่า " ขอจงอยู่ดีเถิด" หรือ "ขอจงอยู่เป็นสุขเถิด" ขึ้นสำหรับการตกทาย คำว่า "สวัสดิ์" จึงใช้อย่างแพร่หลายทั่วไป จนกลายเป็นคำตกทายของคนไทย

การตกทายด้วยคำว่า "สวัสดิ์" จึงใช้อย่างเป็นทางการเป็นงานเป็นการ เล็กน้อย และใช้ประกอบกับกิริยาไหว้ การไหว้ของคนไทยมีหลายแบบ ผู้น้อยจะต้องไหว้ผู้ใหญ่และผู้มีอาวุโสก่อน การก้มศีรษะมากน้อยตามอาวุโสของผู้ไหว้ ผู้ใหญ่เพียงแต่พนมมือรับไหว้ ไม่ต้องก้มศีรษะ

วันเปิดโรงเรียน มานีตื่นนอนแต่เช้า แปรงฟัน อาบน้ำ สวมเสื้อสวมกระโปรงเตรียมตัวไปโรงเรียน พอเห็นมานีสวมเสื้อ กระโปรงของนักเรียน พอชมว่าน่ารัก มานียิ้มชอบใจ พอพูดกับแม่ว่า มานีขยัน คงจะเรียนหนังสือเก่ง

แม่บอกให้พอกับมานีไปกินข้าว พอมานีกินข้าวแล้วก็สวมถุงเท้าและรองเท้า ถือกระเป๋านักเรียนจะรีบไปโรงเรียน พ่อบอกว่า " เกี่ยวก่อน

ไหว้แม่ก่อนนี้จะลูก " มานีเข้าไปไหว้

แม่ยิ้มพอใจ

"เป็นเด็กดี ตั้งใจเรียนและเชื่อฟังครูนะลูก" แม่พูด

"ค่ะ" มานีตอบ

พอพามานีเดินไปโรงเรียน มานีกับพ่อมาถึงโรงเรียน พบครูใจและ
ย่ายืนรออยู่ที่หน้าโรงเรียน มานีไหว้ย่าของครูใจ ครูใจไหว้พ่อของมานี

ปิติเดินมากับพ่อ ปิติไหว้ย่าของครูใจ และไหว้พ่อของมานีด้วย พ่อ
ของมานีและพ่อของปิติรู้จักกันดี เด็กสามคนก็ใจที่ไ้มาโรงเรียน

ที่บันไดหน้าโรงเรียน ครูใหญ่ยิ้มรออยู่ ครูใหญ่ไหว้ย่าของครูใจและ
พ่อของเด็ก ๆ ย่าและพ่อก็ไหว้ตอบ เด็กทั้งสามคนก็ไหว้ครูใหญ่

ครูใหญ่พูดว่า "เด็กสามคนน่ารักมาก คงจะไม่ซนและถามว่า ชื่อ
อะไรบ้าง?"

มานีตอบว่า "ฉันชื่อมานีค่ะ"

ครูใจตอบว่า "ฉันชื่อครูใจค่ะ"

ปิติไ้ยืนกับบอกว่า "ฉันชื่อปิติค่ะ"

ผู้ใหญ่ทั้งสี่คนหัวเราะ ปิติไม่รู้ว่ามีผู้ใหญ่หัวเราะอะไร จึงทำหน้า
เหลว ครูใหญ่หัวเราะแล้วพูดว่า "เธอเป็นผู้ชายต้องพูดม พูดกับนะปิติ
ปิตินึกไ้ก็หัวเราะ ครูใจและมานีก็หัวเราะ

ครูใหญ่พาทั้งหกคนเดินขึ้นบนโรงเรียน พื้นโรงเรียนสะอาดไม่มีง
ครูใหญ่พาทุกคนเดินผ่านห้องเรียน พอถึงห้องครูใหญ่ ครูใหญ่บอกทุกคนให้

นั่งที่เก้าอี้ตามสบาย ผู้ใหญ่ทั้งสองคนพูดกันเบา ๆ

ครูผู้หญิงคนหนึ่งเดินเข้ามาในห้อง ครูใหญ่บอกเด็ก ๆ ว่า " ครู
โพลีมาแล้ว และจะเป็นครูของทุกคน " เด็กทั้งสามคนยกมือไหว้ ครูโ
ลีนไหว้ตอบแล้วยิ้ม มานีชอบครูโพลีเพราะสวย ยิ้มก็สวย

ศัพท์

ทักทาย (ก) 寒暄, 问候

ชอบใจ (ก) 满意, 欢喜

เป็นงานเป็นการ (ว) 认真的正经的 ขยัน (ว) 勤奋的, 勤勉的

กิริยา (น) 举止, 动作

ถุงเท้า (น) 袜子

คุ้นเคย (ว) 熟识

กระเป๋าหนังสือ (น) 书包

มีการศึกษา (ว) 受过教育的,

ตั้งใจ (ว) 专心, 用心

เจริญรุ่งเรือง (ก) 繁荣昌盛

เชื่อฟัง (ก) 听话, 听从

อาวุโส (น) 资格, 资深, 年纪

พา (ก) 陪, 带

ก้ม (ก) 低(头)俯(首)

ย่า (น) 祖母

พนมมือ (ก) 合掌, 双手合十

บันได (น) 楼梯, 阶梯

แต่เช้า (น) 一早, 很早

ครูใหญ่ (น) 小学校长

อาบน้ำ (ก) 洗澡, 沐浴

頑 (ว) 顽皮的, 淘气的

สวม (ก) 穿, 戴

ทำหน้าเหม่อ (ว) 表情呆楞

กระโปรง (น) 裙子

ผง (น) 灰尘

น่ารัก (ว) 可爱的

ตามสบาย (ป) 随便地, 无拘无束地

เบา (ว) 轻的

ยิ้ม (ก) 微笑

ยกมือ (ก) 举手, 抬手

รองเท้า (น) 鞋子

ข้อสังเกต

1. เคนั้นคนไทยหักทลายกันด้วยการยิ้มและถามว่า "ไปไหนมา" แล้ว จึงจะคุยกันเรื่องอื่น การหักทลายเช่นนี้ยังทำกันอยู่ในเขตชนบทและในหมู่คนสนิทที่คุ้นเคยกัน

(1) "จึง" 连词, 在此句中是“再”“才”的意思, 表示动

作或做某事的先后顺序与 แล้ว 搭配变成 แล้วจึงจะ

“然后再(才)……” 如

นักเรียนทำการบ้านเสร็จก่อน แล้วจึงจะฟังเพลง.

ผมไปเยี่ยมเพื่อนที่โรงพยาบาล แล้วจึงจะกลับบ้าน.

(2) "หมู่" 在上句中是“一群”的意思用于人。 "ในหมู่"

意思是“在……人中间” 如:

เรื่องนี้ได้แพร่ไปในหมู่นักศึกษาอย่างรวดเร็ว.

เขาเป็นผู้นำสำคัญในหมู่กรรมการ.

2.คำว่า "สวัสดิ์" จึงใช้อย่างแพร่หลายทั่วไป จนกลายเป็นคำหักทลายของคนไทย.

"ทั่วไป" 修饰动词时是“普遍地”的意思, 如:

ปัญหานี้เป็นที่รู้จักกันทั่วไป.

ที่ภาคใต้ของจีนมีการปลูกยางโมกันทั่วไป.

修饰名词时是“一般的”的意思，如：

คนทั่วไปไม่ค่อยมาเที่ยวที่นี่.

วิชาที่เราเรียนในปีที่ 1 นั้นส่วนมากเป็นวิชาทั่วไป.

3. คำว่าก่อน ไหว้แม่ก่อนนี้จะลูก

"จะ"敬词，相当于汉语中的“呀”“哪”“啊”，用于疑问

或祈求语气。多用于女性或长辈对少女用。如：

พอเลิกเรียนแล้ว รีบกลับบ้านนี้จะ.

งานที่พ่อส่งนั้นอย่าลืมจะ.

4. พูดถึงห้องครูใหญ่ ครูใหญ่บอกทุกคนให้นั่งที่เก้าอี้ตามสบาย

"ตามสบาย"是“随便”，“随意”“无拘无束”的意思，常用于口语，如：

เวลาทานข้าว พอบอกกับแขกว่า "กันเอง ไม่ต้องเกรงใจ เชิญตามสบายนะครับ."

อยู่ที่นี่ให้ถือว่าเหมือนอยู่ที่บ้านก็แล้วกัน ทุกอย่างทำตามสบาย.

แบบฝึกหัด

1. ฝึกอ่าน

กิม - เคิม	เคิม - เกิน	ريب - นัย	ร้อย - น้อย
คุ้นเคย - คุณเคย	รู้เรื่อง - รู้เรื่อง	เชก - แชก	

ก้ม - กุ่ม ก้น - ก้ม ไหว้ - ไว้ - วาย

2. เติมตัวสะกดของคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

สนิ_ หั_ทาย พน_มือ เจริ_ สวิ_ติ
บิ_โค ชนบ_ ภู_จี_

3. จงขีดเครื่องหมาย ✓ ใน () ซึ่งอยู่หน้าคำที่จะนำมาเติม
ในช่องว่าง แล้วอ่านได้ความถูกต้อง

1) ก่อนไปโรงเรียน พ่อบอกมานี้ให้_____แม่

() ว้าย () ไหว้ () ไว้

2) ครูใหญ่ชมเด็กสามคน_____รักมาก

() น้ำ () น้ำ () หน้า

3) ผู้ชายต้องพูด_____พูด_____

() ผม () ฉิน () ครับ

() ค่ะ

4) ครูใหญ่พาเด็กเดิน_____บนโรงเรียน

() ขึ้น () ลง

5) พ่อเห็นนักเรียนยกมือไหว้ ครูโพลนก็ไหว้_____

() ความ () คอบ

6) แม่สอนมานี้_____เป็นเด็กดี ตั้งใจเรียน และเชื่อฟังครู

() ว่า () ไว้ () ให้

7) วีระชวนปิติ_____มานะไปเล่นบอล

() กับ () และ () สำหรับ
8) วันนี้พ่อพานิไปโรงเรียน ครูให้หนังสือ สมุด_____กินสอ

() กับ () และ () สำหรับ
9) แม่พืงมานะพุก_____หัวเราะชอบใจ

() ก็ () แล้วก็ () แล้วจึงจะ
10) ทุกเช้าเขาแปรงฟัน ล้างหน้า_____ออกกำลังกาย

() ก็ () แล้วก็ () แล้วจึงจะ

4. จงเติม "การ" และ "ความ" นำหน้าคำต่อไปนี้

_____ศึกษา	_____เจริญ	_____พอใจ
_____หักทลาย	_____ไหว้	_____ตั้งใจ
_____ยิ้ม	_____หัวเราะ	_____ชอบ
_____สวย	_____สวม	_____ขยัน

5. จงตอบคำถามต่อไปนี้

- 1) ก่อนไปโรงเรียน มานีแต่งตัวอย่างไร?
- 2) เมื่อพบผู้ใหญ่ เด็ก ๆ ควรทำอย่างไร?
- 3) ก่อนไปโรงเรียน แม่พุกอะไรกับมานี?
- 4) มานีมีความรู้ศึกษายังไรเมื่อได้มาโรงเรียน?
- 5) ทำไมผู้ใหญ่ทั้งสี่คนจึงหัวเราะ เมื่อได้ยินปิติพูดฉันทัน พุกคะ?
- 6) เคนั้นคนไทยหักทลายกันอย่างไร?
- 7) เด็กวัยนี้คนไทยนิยมหักทลายกันอย่างไร?

8) การไหว้ของคนไทยมีอะไรบ้าง?

6. แปลประโยคต่อไปนี้เป็นจีน

- 1) มานีอยากไปโรงเรียนเร็ว ๆ จะได้เรียนหนังสือกับครูไพลิน
ครูไพลินสวย น่ารัก พันขาว ยิ้มสวย มานีอยากจะสวยเหมือน
ครูไพลิน
- 2) ครูเคยบอกว่า ถ้าอยากตัวสูง ต้องออกกำลังกาย อยากพันขาว
ต้องขยันแปรงฟัน อยากสวย ต้องยิ้มบ่อย ๆ และพูกรให้น่าฟัง
ทำตามสามข้อนี้ก็สวยได้
- 3) "เคียว มานีรอพี่ก่อน พี่ลืมหนังสือ" มานะพูด
- 4) "ขุจิมารอพี่อยู่ที่หน้าบ้านนานแล้วค่ะ พี่รีบตามไปเร็ว ๆ นะ"
มานีพูด
- 5) มานีกับขุจิไปถึงโรงเรียน เห็นนิทกำลังรออยู่หน้าบันได
โรงเรียน ส่วนนักเรียนคนอื่น ๆ กำลังเล่นกันอยู่ที่สนามกีฬา
อย่างสนุกสนาน
- 6) นักเรียนชอบห้องเรียนสะอาด จึงช่วยกันกวาดถูทุกวัน นักเรียน
ต่างตั้งใจในถึงใส่ถุง จึงไม่มีผงในห้องเรียนและในโรงเรียน

7、翻译下列词组

洗脸 洗手 洗衣服 洗脚 洗头 洗澡

洗盘 穿衣 穿裙子 穿鞋 穿袜子 穿裤子

8、把下列句子译成泰语

- (1) 每天你都很早起床吗？
- (2) 今天我起晚了，当我醒来时，已经快八点了。
- (3) 他很高兴，见到了多年未见的好朋友。
- (4) 我和他不太熟，见面时只是笑一笑，点个头，打一下招呼而已。
- (5) 他一进教室，看见同学们都在笑，他愣了，不知道他们笑什么。
- (6) 这套衣服是为你买的，不知你喜欢吗？
- (7)、泰国朋友称赞我们有礼貌，泰语亦讲得好，我们听了都高兴地笑了。
- (8) 一位女教师走进房间，比迪给我们介绍说：“这是我们班的老师”，我们都站起来，向老师行礼。

บทที่ 2 การกล่าวขอบคุณ ขอโทษ

เนื่องจากวัฒนธรรมไทยเน้นความสุภาพ เราจึงอบรมให้ใช้คำขอบคุณ ขอโทษติดปากแม้ในสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ หรือการทำตามหน้าที่ เราถือกันว่าเป็นการแสดงไมตรีและการให้กำลังใจกัน

การกล่าวขอบคุณมีสองคำคือ "ขอบคุณ" และ "ขอบใจ" ขอบคุณใช้กับผู้ที่มิอาจปฏิเสธหรือเสมอกับผู้พูด ส่วนขอบใจใช้กับผู้น้อย หรือเด็กกว่าผู้พูด อย่างไรก็ตาม หลายคนก็นิยมใช้ขอบคุณทั่วไป ยกเว้นกับเด็กอายุน้อย ทั้งนี้เพื่อแสดงความยกย่องผู้ที่เราพูดด้วย

เมื่อเราทำอะไรหรือพูดอะไรทำให้คนอื่นไม่พอใจไม่ว่าจะ เจตนาหรือไม่ เราจะรีบขอโทษทันที การขอรับรองคนแปลกหน้าให้ทำอะไรให้หรือถามอะไรเขา นิยมที่จะเริ่มด้วยการขอโทษก่อนเช่นกัน คำว่า "ขอโทษ" จึงใช้ได้ทั่วไป

เสียงระฆังดังขึ้น นักเรียนก็เข้าแถวหน้าเสาธง ครูทุกคนมาดูแลนักเรียนเข้าแถวให้เรียบร้อย นักเรียนร้องเพลงชาติ ธงชาติขึ้นสู่ยอดเสา ครูและนักเรียนไหว้พระ แล้วเข้าห้องเรียน

ในห้องเรียน มีนักเรียนหญิงและชาย ทุกคนหน้าตาเบิกบาน มานี้กับซู่โจนังใกล้กัน ปิคินั่งอยู่แถวหลัง นักเรียนเล่นและคุยกันเสียงดัง ครู

โพลินเดินเข้ามาในห้องเรียน นักเรียนก็เงย

ครูโพลินพูดว่า "สวัสดี นักเรียน" นักเรียนก็ยังนั่งเงยมองอยู่อีก ครูโพลินยิ้ม แล้วพูดว่า "ถ้าครูหรือใคร ๆ ทักว่า สวัสดี นักเรียนหญิงให้พูดว่า สวัสดีค่ะ นักเรียนชายให้พูดว่า สวัสดีครับ นักเรียนพูดใช่ไหม"

นักเรียนหญิง "สวัสดีค่ะ คุณครู"

นักเรียนชาย "สวัสดีครับ คุณครู"

ครูโพลินชมว่า "นักเรียนของครูน่ารักมาก"

ครูโพลินถามมานี้ว่า "ถ้าใครทำอะไรหรือพูดอะไรทำให้เราพอใจ เราจะพูดกับเขาว่าอย่างไรคะ?"

มานี้ตอบว่า "พูดว่า ชอบคุณค่ะ"

ครูโพลินพูดว่า "ถูกแล้ว เราบอกเขาว่า ชอบคุณ เขาจะพอใจ"

ปิติพูดว่า "เวลาชายให้ขนม ผมก็พูดว่า ชอบคุณครับ"

ครูโพลินพูดว่า "ดีมากปิติ ถ้าเราทำอะไรหรือพูดอะไร ที่ทำให้คนอื่นไม่พอใจ เราจะพูดกับเขาว่าอย่างไรคะ ชูใจ"

ชูใจ "พูดว่าขอโทษค่ะ เมื่อวานชูใจวิ่งไปชนเพื่อนคนหนึ่งล้มลง เขาคงจะเจ็บ เพราะเขาร้องให้ ชูใจบอกเขาว่า ขอโทษนะคะ เขาก็หยุดร้องไห้"

ครูโพลิน "ดีมากชูใจ พอชูใจขอโทษ เขาคงพอใจ จึงหยุดร้องไห้ ถ้าเรารู้จักขอโทษเวลาทำให้คนอื่นเจ็บหรือไม่พอใจ และรู้จักขอบคุณ เวลาคนอื่นทำให้เราพอใจ เราจะเป็นคนน่ารัก ใคร ๆ ก็ชอบ นักเรียนฝึก

ถูกเสมอ ๆ นะคะ”

ศัพท์

กล่าว (ก) 说, 讲

เนื่องจาก (ข) 由于,
由于……缘故

เน้น (ก) 强调

อบรม (ก) 培养, 熏陶

ทักปาก (ก) 顺口, 说惯

ถือว่า (ก) 认为, 以为

ไมตรี (น) 友好, 亲善

ให้กำลังใจ (ก) 鼓励, 鼓舞

นิยม (ก) (ว) 流行, 盛行

ยกเว้น (ก) 除外, 例外

ยกย่อง (ก) 推崇, 赞扬

เจตนา (น) 故意, 存心

ทันที (ว) 马上, 立即

ขอ (ก) 要求, 请求

คนแปลกหน้า (น) 陌生人

เช่นกัน (ว) 同样, 一样

ระฆัง (น) 钟

เข้าแถว (ก) 站队, 列队

หน้า (น) 前面

เสาธง (น) 旗杆

ดูแล (ก) 关照, 管理

ร้อง (ก) 唱

เพลงชาติ (น) 国歌

ธงชาติ (น) 国旗

สู่ยอดเสา (วลี) 升到旗杆的顶端

พระ (น) 僧侣, 和尚

หน้าตาเบิกบาน (ท) 喜笑颜开

หลัง (น) 后面

เล่น (ก) 玩耍

เสียงดัง (ว) 大声的

เงียบ (ว) 安静, 寂静

พอใจ (ก) 满意, 合意

ถูก (ว) 对, 正确